

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΓ' - φύλ. 19 *

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 16 ΤΟΥ ΜΑΗ 1915

* ΑΡΙΘΜΟΣ 564

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ. Τί άλλο ;
Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ. Γυρισμοί.
ΔΗΜΟΣ ΧΗΣΙΩΤΗΣ. 'Ο 'Ιδας.
ΚΩΣΤΑΣ ΝΤΑΓΦΑΣ. 'Ο Τάβανος.
ΓΑΥΡΟΣ ΟΡΝΙΘΗΣ. Γράμμα στο «Νουμά».
ΙΩΣΗΦ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΣ. 'Από το Γ' μου βιβλίο «Ζωή
καὶ 'Αγάπη».
Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ. 'Η Κατηφορίτισσα.
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ.—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΠΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΓΥΡΙΣΜΟΙ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΑΔΕΞ. ΖΑΜΙΧΑ

I

Στο κοιμητήριο θά σ'αβ βρω, για στο κατώφλιο
[το παλιό,
της νύχτης μου ὦ συντρόφοι!
Και σ'αβ πού τραγουδούσατε μελωδικά στον
[ἀργαλιό,
Πού θησαυρὶ τὰ κάλλη σας και τὰ προικιά
[σας λόφοι,
Πουλάρια μέσα στο κλουβί, νυφοῦλες της ἀ-
[ξεγνιασᾶς,
Τρελλοὶ σκολοί μου πῶτοι,
Σὲ ποιὲς ἀβιές, παρασκυφτὲ; θά σ'αβ μαντέψω
[τόρα ἐσᾶς,
Σὲ ποιὰ σκοτάδια μνήματα δίχως σταυρὸ προ-
[δότη...

II

'Ω ἄς ἦτανε ἔτσι ἀξέγνωιστα, στο λιαχτό μου
[ἐκεῖ ξανά,
Π ὃ μιὰ φορὰ ἀπολνοῦσα
Μικρός, χαρτένιο ἔναν ἀετό, —ψυχὴ μου ἐσὲ
[στ'ἀερινά—
Νὰ με κοιμίση ἡ Μοῦσα!

Κ' ἐκεῖ νὰ πλέξω σῶνειρο τὸ στίχο μου τὸν ὕ-
[στερονό

Μὲ τὸ παιγνίδι πίσω,
Κέτσι παιδὶ και γέροντας κάτ' ἀπ' τὸν ἴδιο μου
[οὐρανό,

Νὰ μὴ ματαξυπνήσω...

III

Στ' Ἀραπογιάννη φτάνοντας τὸ μῶλο, ἀρά-
[ξετέ με,
Συντρόφοι πὺν γεράσαμε χώρια, ἀμυαλιά δι-
[κή μου,...
Τὰ νιάτα μας ἀγάπες μου παλιές, μαζὺ ἄς τὰ
[κλαίμε,

Γυρτοὶ στήν κουπαστή μου,
Στὸ θάνατο πηγαίνοντας, σιγὰ σιγὰ ὡς θὰ
[πλέμε.

Κιόντας στρωμένα θὰ μαδοῦν τὰ μερτζανιά
[γεράνια,
Πὰ στὰ ρηχὰ τῆς θάλασσας, χαλκοπρασινισμένα,
Τὴν ὥρα πὺν θάναβουνε θαμπὰ τὰ περφοάνια.
Σιὰ γύρω στοιχειωμένα,
Σεῖς νὰ γυρνάτε, λάμνοντας πίσω, χωρίς
[ἐμένα...

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

Ο ΙΔΑΣ

'Ολοι ὅσοι ἔχουμε γνωρίσει ἀπὸ κοντὰ τὸν
κ. Ι. Δραγούμη, ὅσοι ἔχουμε μελετήσει τὸ
ἔργο του, ὅσοι ἔχουμε βαθύνει στὸν ἀισαλέ-
νιο, σκληρὸ μὰ κι ὀλοκάθαρο, χαρακτήρα του,
ὅσοι μπορούσαμε νάμιαστε σὲ θέση νὰ ἐχτιμή-
σουμε τὴν πλατιά του πολιτικὴ ἀντίληψη και
μόρφωση, ἀναρωτιούμαστε πάντα : Πότε ἐπι-
τέλους θὰν τ' ἀποφασίσει νὰ πολιτευτεῖ ὁ 'Ιδας;
Και νά, πὺν ἀποφάσισε. Καὶ μεθαύριο
πὺν θὰ μπεῖ στὴ Βουλὴ, ὅχι ἕνας ἀπὸ τοὺς
πολλούς, μὰ μιὰ ξεχωριστὴ, ἐπιβλητικὴ και
συγκεντρωτικὴ, πολιτικὴ φυσιογνωμία, ἡ ἐλλη-
νικὴ πολιτικὴ θὰ μπορεῖ νὰ καυχήθει πὺς ἀ-
πόκτησε τὸν πρῶτο πολιτικὸ με συνείδηση, με
χαρακτήρα, με νοῦ ('λ' αὐτὰ με ἰὸ ἐπίθετο
«πολιτικὸς» μπροστὰ) πὺν μπαίνοντας στὴ
Βουλὴ θὰ ξέρει τί ζητάει και τί θέλει και θὰ